

ไกรทอง

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Erythroxylum cuneatum* (Miq.) Kurz

ชื่อพื้นเมือง ไกรทอง (นครราชสีมา, ปราจีนบุรี, นราธิวาส); แก่นแดง, เข้ตมุล, เจตมุล (ปราจีนบุรี); ตำนฮ้วนหด (เชียงใหม่); พิกุลทอง (ประจวบคีรีขันธ์)

ชื่อวงศ์ ERYTHROXYLACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ไกรทองเป็นไม้พุ่มกึ่งไม้ต้น สูง 4 – 15 เมตร ไม่ผลัดใบ

ใบ ใบเดี่ยว รูปขอบขนานหรือยาวรี ใบกว้าง 2 – 3 เซนติเมตร ยาว 7 – 9.5 เซนติเมตร แผ่นใบสีเขียวเข้ม ปลายใบโค้งมน โคนใบสอบ

ดอก ดอกออกเป็นช่อเล็กตามซอกใบหรือตามกิ่ง

ผล ผลรูปรี ผลสดสีเขียว เมื่อสุกสีส้มอมแดง มี 1 เมล็ด

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ดินร่วนปนทราย

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ตลอดปี

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ใบอ่อน ยอดอ่อน รับประทานสดเป็นผักกับลาบหรือน้ำพริกพร้อมกับผักอื่น

รส ฝาดมัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด